

جزوه تابستان عربی هشتم
مرور عربی هفتم

قواعد درس اول مذکر و موئث - اسم های اشاره - اسم مثنی و جمع-عربی هفتم

مذکر و موئث

هر اسمی در عربی یا **مذکر** است یا **موئث**

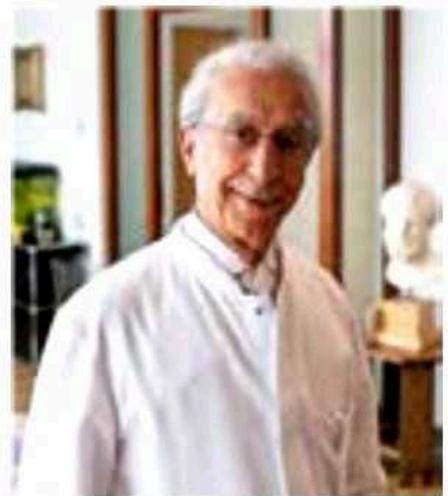
مذکر برای مردان به کار می رود و **موئث** برای زنان
به کار می رود.

علامت اصلی اسم مؤنث **«ة»** است؛ مانند: طالبَة.
اما مذگر نشانه ندارد؛ مانند: طالب.

هر کلمه ای که آخر آن **ة** داشته باشد **موئث**
است، و اگر نداشت **مذکر**.

اسم هایی مثل **جزیرَة** و **شجرَة** چون علامت **«ة»**
دارند؛ مؤنث به شمار می آیند.

مذكر

مونث

مَرْأَةٌ : زن

رَجُلٌ : مرد

اسم های اشاره

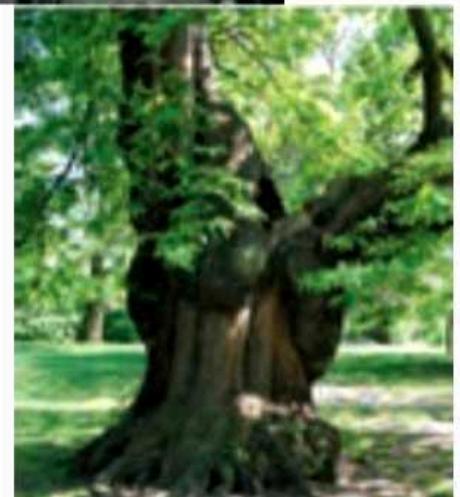
«هذا»: این و «ذلک»: آن اسم اشاره به مذکور

اسم اشاره به «هذه»: این و «تلگ»: آن مؤنث هستند.

«هذا» برای اشاره به نزدیک به کار می رود و «ذلک» برای اشاره به دور.

«هذه» برای اشاره به نزدیک به کار می رود و «تلگ» برای اشاره به دور.

مانند:

هَذِهِ

هَذَا الصَّفُ، كَبِيرٌ:
الشَّجَرَةُ، عَجِيبَةٌ

این درختی ،

این کلاسی بزرگ است
عجیب است.

تَلْكَ

ذِلِكَ الرَّجُلُ، شَاعِرٌ.

الْمَرْأَةُ، شَاعِرَةٌ.

آن زن ،

آن مرد ، شاعر است.

شاعر است.

اسم مثنی

اسم مثنی اسمی است که بر دو نفر اطلاق می شود.

اسم مثنی دو علامت دارد: «ان» و «ین»؛ اگر آخر کلمه بباید مثنی باشد.

مانند: طالبٰتِان و طالبٰتِین، طالبٰان، طالبٰتِن مانند: طالبٰتِین.

مثنی
مثنی

اسم اشاره به

«هذان»: این دو

مثنای مذکور

اسم اشاره به

«هاتان»: این دو

مثنای مؤنث هستند.

هاتان

**هذان ولدان
بنتان**

این

این دو پسر

دو دختر

اسم جمع

«هُؤلَاءِ» : اين ها و «أولئك» : آن ها در اشاره به جمع مذکور و مؤنث مشترک هستند.

مانند:

هُؤلَاءِ

أولئك

اين ها

آن ها

جمع مذکر سالم: برای جمع بستن مُردان به کار می رود .

اسم مذکر با «**ون**» یا «**ین**» جمع بسته و «جمع مذکر سالم» نامیده می شود؛ یعنی در آخر کلمه «**ون**» یا «**ین**» می آید. مثال: **مُعَلِّمونَ**، **مُعَلِّمینَ**

أولئِكَ ، مُجاهِدونَ.

هُؤلَاءِ ، إِيرانِيَّونَ.

آن ها مبارز هستند.
ها ایرانی هستند.

هُؤلاء، إيرانياتٌ

جمع مكسر: جمع برخی اسم‌ها، «مکسر» یعنی شکسته است. در این جمع شکل مفرد کلمه تغییر می‌کند؛ مثال:

طِفل:

مِفتاح: مَفاتِيح

حَدِيقَة: حَدَائِق

عِبْرَة: عِبَر

أَطْفَال

جدول صرف ضمائر ملخص			
الإعراب - المفعول به - المفعول به المدحون - المدحون			
الإعراب	المفعول به	المفعول به المدحون	المدحون
أنا	أنا	أنا	من
{موات}	{موات}	{موات}	
أنت	أنت	أنت	تو
{موات}	{موات}	{موات}	
هي	هي	هي	او
{موات}	{موات}	{موات}	
نحن	نحن	نحن	ما
{موات}	{موات}	{موات}	
أنتما	أنتما	أنتما	شما
{موات}	{موات}	{موات}	
هما	هما	هما	ايشان
{موات}	{موات}	{موات}	(النها)

ساخت فعل نفی یا منفی:

فعل نفی: فعلی است که انجام ندادن یا نشدن کاری را نشان می دهد. مثلاً در فارسی میگوییم: نرفت - نرفتم - نمیروم - ننوشیدی

با این مثالها معلوم میشود که فعل نفی هم مربوط به زمان گذشته است و هم مربوط به حال میباشد. پس هم از ماضی و هم از مضارع ساخته میشود.

نحوه ساخت:

***برای ساخت آن از ماضی:** حرف **(ما)** قبل از فعل آورده میشود و آخر فعل تغییری نمیکند. فقط معنی آن منفی می شود:

مثال: **ذهب** (رفت) منفی اش میشود: **ما ذَهَبَ** (نرفت)
ذهبوا (رفتند) " " : **ما ذَهَبُوا** (نرفتند)